

Olga de la Fontaine: 'Dansen boven de stad' Uitgeverij de grafische Dienst, Amsterdam 2012. ISBN: 9789491361029. (Geestelijke gezondheidszorg/AG/1) Zie ook <http://www.olgadelafontaine.nl>

Soort boek/Stijl: Roman van Olga de la Fontaine, die zelf weet wat schizofrenie is en psychoses kent. In dit boek staan Jamie en Ief centraal, twee gevoelige kinderen die samen opgroeien. Als Jamie verongelukt, pleegt Ief zelfmoord. De schrijfster licht toe waarom dat gebeurde. Ze gebruikte voor deze roman eigen jeugdervaringen. Verhalend geschreven.

Over de schrijfster: Olga de la Fontaine werkte bij het SCIP, de Stichting Cliëntgestuurde Initiatieven en Projecten waar zij ook projectleider was van de cliëntgestuurde toneelvereniging Toneelgroep Jet en aan uitgeverij Tobi Voegh samen met de vrijwilligers een gezicht heeft gegeven. Verder is zij lid van het Diep Water Collectief, een cliëntgestuurde kunstenaarsvereniging en kwartiermaker bij Mentrum. Olga is getrouwd met Elderkin, een beeldend kunstenaar. Naast columns schreef zij met anderen ook twee toneelstukken, Diagnonsens en De tuin der Lusten. Dit is haar tweede roman.

Korte beschrijving: In Dansen boven de stad lezen we hoe Jamie en Ief elkaar leren kennen wanneer Ief met haar ouders verhuisd naar het dorp waar ook Jamie en zijn moeder Esther wonen. Ief's ouders Linde en Sjaak, hebben daar een fotografiewinkel en Esther heeft er een bloemenzaak.

Linde is een Indische vrouw met een drankprobleem en een fel temperament. Sjaak is regelmatig depressief. Zij hebben een heftig huwelijk, kunnen eigenlijk niet zonder elkaar, maar vaak ook niet met elkaar. Veel tijd om voor Ief te zorgen is er niet. Haar oudere broer Sep vangt haar veel op, maar studeerde al in een andere stad toen zij naar het dorp verhuisden.

Jamie en Ief zijn zielsverwanten, voelen elkaar direct aan, zijn erg hecht. Ze trekken als vanzelfsprekend vanaf het begin met elkaar op, slapen regelmatig bij elkaar en bespreken alles. Jamie is erg goed in tekenen, Ief in schrijven. Olga de la Fontaine beschrijft hoe hun jeugd en middelbare schooltijd verloopt, hoe ze elkaar steeds opvangen, en vrienden blijven. Natuurlijk hebben ze ook andere vrienden en vriendinnen, maar hun speciale band blijft steeds bestaan. Ze spreken af altijd bij elkaar te blijven. Ondertussen gebeuren er dramatische zaken in het leven van Ief. Ze wordt verkracht, haar ouders scheiden, haar moeder sterft. Jamie zorgt steeds weer voor Ief, maakt dat ze zich weer herstelt en terugkomt in de werkelijkheid, weer 'muziek in haar hoofd hoort'. Als Esther besluit haar ex-man naar Australië op te zoeken, runnen Jamie en Ief de bloemenzaak waar ze ook bij gaan wonen. Dan blijkt Sjaak longkanker te hebben. Hij sterft en bekent Ief op zijn sterfbed dat hij Linde heeft vermoord. Ief hoort geen muziek meer, is in verwarring. Als Jamie dan ook verongelukt blijkt te zijn wil zij niet meer verder leven en pleegt zelfmoord.

Wat viel op: Hoezeer de gezinssituatie van invloed is geweest op het leven van de hoofdpersoon. Hoe vanzelfsprekend vele psychiatrische achtergronden worden geïntegreerd.

Citaten: Pag.26: 'Natuurlijk wilde Ief de bloemenwinkel zien en zo ondernamen zij hun eerste tocht van vele. Honderden, duizenden zouden er volgen. Ze liepen samen en al gauw verstrengelden hun kleuterhanden zich geruststellend in elkaar en voelde

zo vertrouwd dat ze later niet meer wisten hoe hun leven eruit had gezien voordat ze elkaar hadden ontmoet, daar op dat immense plein.'

Pag. 119: 'Diezelfde nacht lag Ief in haar bed en plotseling viel de sfeer van eenzaamheid van haar vader zwaar over haar heen. Het was bijna niet te verdragen en net toen ze dacht dat ze eronderdoor zou gaan, was zijn onstoffelijke aanwezigheid weer verdwenen.'

Pag. 159: 'Jamie ging met haar mee naar huis. Het was donker en stil. Jamie hielp haar op het bed van Sep, hij kleepte haar uit, kamde haar geklitte haren, totdat ze kalm naast haar gezicht neerhingen. Hij nam haar mee onder de douche. (...) Jamie keek in de ogen van Ief die nog steeds niets zagen.

'Kom,' zei hij. 'Ik wil je iets laten zien.'

Pag.254-255: 'Ik ben moe, Jamie, dacht ze.

Ze voelde hoe Jamie's geest die van de jongen verliet en eindelijk was daar zijn stem in haar hoofd.

'Het is tijd, Ief, ik heb de hele dag op je gewacht.'(...) Op de tiende verdieping stapte Ief uit en zocht. (...) Het was maar een paar passen naar de rand. De stemmen stormden door haar hoofd.

'Het is je eigen schuld.'

'Net als je moeder.'

(...) Toen kwam Jamie terug. 'Kom, Ief.'

(...)

Ze sprong.'

Extra: Zie ook: <http://www.olgadelafontaine.nl/>